

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto:	
doma	3 K.
v Ameriko	6 K.
Za naročnike Marijinoga lista, če se jih več na eden naslov pošila, doma	2 K.
v Ameriko vsakomu na njegov naslov	5 K.
Cena ednoga falata je doma za naročnike Marijinoga lista 4 filere, za nenaročnike 6 filerov.	

Dobijo se
Novine, Marijin list i Kalendar Srca Ježušovoga pri
KLEKL JOŽEFI,
vpok. pleb. v Čerensovcih,
Cseröld, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tudi k tomu moro pošilati.

Cena Novin z Marijinim listom i Kalendarem Srca Ježušovoga vključ je na leto:	
doma, če za več naročnikov na eden naslov se pošilajo	4 K.
če samo za ednoga	5 K.
v Ameriko vsakomu naročniki na njegov lasten naslov	8 K.

POSVETILNA MOLITEV.*

SLUŽBENA MOLITEV SOMBOTELSKIE PÜŠPEKIJE 1915-GA LETA, 1.-GA JANUARA.

Gospon Ježuš, komi je nebeski Oča v dedščino dão národe i v posestvo celo zemlo, k tebi se obrnemo v težavnih dnevaj sküšnje ino te vrelo prosimo, vzemi v obrambo svojo dedščino, našo vogrsko domovino, krvavečo se pod vdárcem boja. Spomeni se pobožnosti naših očakov, ki so se za slávo tvojega Imena borili; spomeni se krvi mantrnikov, štera je na to zemlo tekla; spomeni se molitve verespovednikov ino devic, štera se skoz jezero let zdigávle k Tebi za bláženstvo domovine. Tak vnogokrát smo že kušali moč tvoje obrambe vu vremeni nevarnosti, ka zdaj s vüpanjom stopimo pred prag tvojega oltára v težavnom časi, kda boj teče na živlenje i smrt. Prosimo tvoje presveto Srce, ki je to držanje v svojo lübezen sprjelo: naj vlejé na nás svojo od vse vučenosti vekšo lübezen; naj milostivno dopusti, da našega apoštolskoga krála, ki korono svetoga Števana nosi, püšpeke naše domovine, svetske oblásti, junačko vojsko ino vse verne Njemi posvetimo.

Tvoje božansko Srce je oblúbilo, da nas s obilnostoj svojih blagoslovov obda; da mir, podporo i tolažbo podeli vsem tistim, ki je častijo. Ovo, mi vsi, podložniki stiskane vogrske domovine, se posvetimo zdaj tvojemi presvetomi Srci ino prosimo miloščo zmáge vu pravičnom boji za pravico, i blagoslov stálнoga mira. Tvoje presveto Srce je s prelevanjom svoje dráge krvi zmágalo neprijátla zveličanja človečega roda. Prosimo te, dopusti, naj bo to zmagovito Srce zmagovita zastava naše vojske, vüpanje trpečih starisov, tolážba zapuščenih dovic i sirot. Vzemi

té národ v svoja očinska naroča, kak si vučenika lübezni na predvečér svojega trpljenja k Srci stisno. Ti, ki nešeš smrti grehšnika, včini, ka de tvoje božansko Srcé bláženi počitek naših v boji zgüblenih junákov.

Prikapči žive tak tesno k sebi, ka se nigdár več od tebē ne odtrgnejo. Zažgi v naših srcah plamén svoje lübezni! S vešéljom ti dám svoje srce, da je spodobne včiniš po svojem Srci.

Známo, da smo nevredni tvoje milošče, da smo si zaslúžili z svojimi grehami te grozen vdarec, šteri nam teži domovino i njo správi vu velko žalost. Ali zdaj v hipah té velke nesreče spoznamo svoje slabosti, i s pokorov, iz srca izvirajočov, prosimo tvoje milostivno Srce za odpuščenje.

Novo zavezo želemo sklenoti z Tebom, šteri zaveza nam naj zagotovi za navseveke tvojo očinsko lübezen i zmožno obrambo. Kak je stári zákon daritvih krv zapečatila; pečat pa novoga zakona je tvojega svetoga Srca krv bila: spodobno vzemi, kakti zalogo naše posebne zaveze krv naših bratov, šteri teče na bojnih poláj, štero Ti darujemo zdaj za slávo tvojega svetoga Imena i zednim za odpuščenje naših grehov.

Daj, da v svetoj zvezi z Tebom vredni bodemo vživati blagoslov mira, i potom zemelskom potušanji, štero v tvojoj zvestnoj službi želemo preziveti, vredni poštanemo s tvojimi odičenimi Sveci v domovini večnoga mira moliti Tebē, ki s Očom i Svetim Dühom živéš i kraluješ na vseh vekov veke. Amen.

*) Na novoletu se je tá molitev po vseh cerkvah naše püšpekije oprávila. Dühovníci so jo naprejmolili, lüdstvo pa za njimi. Do rok je lüdem ne bila dána. Da jo pa vnoži želeso meti i moliti, spunimo njihovo želenje i jo objávimo. Spozosed tiskana se tudi dobí.

Bojni glási.

To že známo, ka so sv. oča XV. Bedenik vse vládare nagučali, naj konči tiste vlovence domo püstijo, šteri so več ne za boj. Tak si gučijo, ka z francuzi i angleži bi mí prek švicarskoga, z rusami pa prek romanskoga, ali bulgarskoga lehko to včinoli. Kda se pogovori od té reči dokončajo, nam je še ne znáno.

Na srbskom se nikaj kúha. Novi vojvodje naših júžnih čet so imenúvani pa drúhich držánj novine nam pišejo, ka naši zrákoplovi lečejo ober Srbije. Tú pa tam so tudi ménše bitke po meji, štere na to slúžijo, ka bole zvedijo protivnike, kde má ov vékšo moč výkupriprávleno.

Na rususkom — v polskom deli — so nemci do Varšove prišli. Ne bode znán náglo šlo, ali vüpajo se, ka to trdnjávo obládajo. Niže doli kre potokov Nida i po izhodnoj stráni Dunajeca bi rusi radi predrli našo linijo proti krakovi, pa se njim nešče posrečiti. Po Kárpátaj se nazaj vlečejo v Galicijo, v Bukovini so vékšo moč nábrali výkup, záto je zdaj tam bojna linija tudi bliže k Kárpátom, kde se naša vojska nema bojati od njihove moči. Przemislna so še ne vüpali napádnoti, ár se bojijo, ka bi znova z velkov zgúbov šlo pa brezi vsega uspeha, kak preminočo jesén. Májo ga toti okolivzétoga, da ga pa vóne zos-trádajo, ár je živeža tam zadosta.

Na nemško-francuskem bojišči vsaki dén so novi glási, ka tū i tam nemci z ništernov jamov naprejpridejo. Francuzje so posebno v Argonnes zváni logáj okoli Verdun trdnjáve meli vékše zgúbe. Posamozni glási so eto :

Rusi so dozdaj zgúbili 2.600,000 lúdi vu mrtvecaj, ranjenih i vlovlenih. Oni sami za pol millione menje spoznajo, da so pa naši računi stálni.

V Bulgarii je sobranje — držávno správišče — dalo oblast ministeriumi se skrbeti za bojne priprave.

Grčko še nepristransko ostáti. Rusi so v slednjem časi preci živeža i streľiva šteli prek Grčkoga srbom poslati pa so ga grki ne pústili prejk.

Nájbole nesrečno držanje je polsko po šterom so zdaj že dvakrat šli šeregi rususki i nemški sem-tam tak, ka rususke novine pišejo, ka zdaj že več ne mogoče tam žíveža nájditi pa či bi zdaj nemci mogli názdrť iti, jih ruse ne bi mogli nasledüvati za volo pomenanja živeža. Tak se nam vídi, ka njim nemci ne dájo toga skušati !

Za ranjence na Srbskom nemajo zadosta враčitelov pa vrástva. Po ništerni mestaj po dvá ležita na ednoj

posteli vu nezakürjeni hütaj. Zdaj pro-sijo Srbi Francuze za pomoč.

Türki so v Kaukazusi že 80 kilo-metrov daleč notri v Rususkem, uji-hovi arabci pa močno napádajo egyp-tomsko mejo j sueški prekop.

Srbi so prednje vojvodstvo znova v Niš predjáli z Belgrada, ár se tū ne čútijo zadosta varne.

Zrákoplovi ober Dovera. Dover je angležka trdnjáva, na štero je premi-noče dní 16 nemški zrákoplovo metalo bombe. Te zráčne ládje so prek Calaisja priletele ino so do Dünkerkeja hodile. Francuzje i angležje so strelali ma njé, ali kvára so ne včinoli v njih.

Kak dugo de še boj? Právijo ništerni, ka dokeč do lúdi meli. Drú-gim se tak vídi, ka dokeč strlivo i živež bode. Tréti právi: dokeč eden ali drúgi ne pride vu glávno mesto svojega neprijatela — pa ne vem ka vše. Po pravici se pa te dokonča, kda edne stráni vojska zgúbi vüpanje sáma vu sebi pa se za volo toga ne bode mela batrivnosti dale vojskuvati. Kí duže ostáne krepki ino veséli v tom boji, on vsakojački obláda. To si naj zamerkajo naši vojácke pa domáči !

Na morji so angležje znova dve velike ládje tak zváne Drédnote zgúbili, štere so njim nemške podmorske čuni zapravile.

Na rususkem je zdaj ne čakati velki bojov, dokeč bole ne zmrzne, ár v tom blati ne mogoče čet z strelivom ino živežom, niti štukov sem tam vóziti. Naša vojska si je naprávila za se-bov močne ceste, ka njoj potrebne stvári na mesto prido, ali dale gibati se je zdaj ne mogoče.

Japonsko lüstvo je proti boji pa je ne dugo tak odločo njihov držávni zbor, ka ne bodo šli v Europo nikomi na pomoč. Zdaj so že francuzje tudi sprevidili, ka nanč ne bi dobro bilo za njé, či bi oni z japonskem pomočjom obládali nemce, ár bi to v Áziji drág mogli plácati.

Kelko lúdih má Rusosko? Slednje račune od toga z leta 1897-ga mámo. Te je bilo tam 87 million starovercov, 14 mill. mohamedancov, 11 pa pol mill. katoličancov, 5 pa štrtn židovov pa 9 million drügevere národov. Vse výkup 123-24 million.

Na rususkem je na mestaj reberija. Kozáke pomali vse domo vlečejo z bojišča, ár so domá potrebni proti reberijašom. Telesne stráže polke so tudi domo pozvali, ka bi čuvali mir gláv-noga mesta ruskoga.

Pri Dunajec-i je naše teško topni-čarstvo z strelanjom vužgalo veliko skladališče neprijátela.

Zgúbe rusov Przemislni. Naše čete večkrat máli pohod naprávijo na ruse, šteri grad oblegajo. Tei pohodi sa rusom 30 jezér lúdi že odvžeti i tak rusi pri tom grádi že dozdaj 100 jezér lúdih so zgúbili.

Zmága naša pri Przemislni. Naši so rusom vzéli predstražno postojanko v velikoči 60 kilometrov. To je pa že veliki falat.

Zgúbitve rusov pri Rawki. Na Polskom pri Rawki so rusi 500 lúdih i tri strcne puške zgúbili.

Drágoča v Lembergi. V Lembergi od rusov zasédenom je nezgovorna drágoča. Kila cukra 1 k. 50 fil; zmočaja 6 k; 100 kil drv 6 k; klopko konec 1 k; podplati na obútel 6 k. — Poleg drágoče pa tudi pomenjkanje. Žene fiškališov moro novine po vulicaj odávati, čestniki pa moro kakše blago od hiše do hiše nositi, ali v kavarni igrati, če ščéjo se preživiti. —

Nemške zmáge nad francozi. Na francozkom bojišči so nemci morili do 5000 francozov, 5200 so jih vlovili i zaplenili 14 topov, (štük) 6 strvňih pušk i več revolverských topov. Od Aisne na sever več ne ga francozov, nemci so je popolnoma odbili. — Na Belgij-skem so tudi srditi boji, ali ne veliki i sreča je bole kre belgijske stráni. — V Elzási so lutí, krvávi boji bili med nemci i francozi, ali francozki napádi so odbiti.

Novi minister za zvünešnje zadeve.

Grof Berchtold Leopold, dozdašnji minister zvünešnjih zadev, je od svoje službe odstopo. Na njegovo mesto je imenúvaao apoštolski kral barona Buriána Števana, ki je vogrskoga zleženja. Narodo se je naime na Stomfi v požonskoj županiji iz starodavne, plemenite ro-dovine.

Svojo službo je zmerom na Shodi oprávlao ; bio je v Aleksandriji, na Ruskem, Grčkom, Srbskom, Bolgarskom v diplomacijskoj slüžbi, vsa shodna pitanja zato dobro pozna i bo znao v tom boji pripraven presvet davati svo-jemi apoštolskomi vladári.

Pred imenovanjem tem je noso čast kraleskoga ministra.

Višešnji živež sliši vládi.

Vogrska vlada je za Deželni Gospodárski Odbor (Országos Gazdasági Bizottság) dolkúpila v celom orsági od vsakoga posetnika višešnjo gotovčino pšenice, žita, ječmena i ovsa.

Vsaki bo dužen záto od oblasti določeno višešnje zrnje Deželnom

Gospodárskomi Odbori za gotove peneze prekdati i na določeno prvo železniško postájo spraviti.

Ki gotovčino svojo skrije, zataji, ali pa od oblasti zastavljeno zrnje potroši, odá, bo kázni podvržen, šteria zná ségati do 600 koron plače i dváme-sečne voze.

Veliki potres.

Zemla se je na Talijanskem páli genola i nešteta cvetoča mesta porušila lüdi pa na jezere pod šébe zakopala. Dozdaj je više 30 jezér mrtvih dokazanih. To je ešte sreča v nesreči, ka je potres najbole v tistih krajev divjao, kde je zavolo močvarnatnih tleh prebivalstvo redko. Od nesreče se sledéče poroča:

10 jezér mrtvih v Avezanoi. Potres je v Avezano 10 jezér lüdih spoklao, samo jezero se jih je rešilo. Celo mesto je porušeno. Rešeni so od stráha na pol zmešani v glávi postali. Glasoviten grad: Colonna je tudi porušen. Čestniki i vojáki mesta so mrtvi. Da tramovje na vse kráje leži, težavno ide rešenje, pa se tužno jéčanje sliši izpod nazvalin.

Ranjenci v Rimi. Iz Avezano je več sto ranjencov pripelano v Rim, iz šterih so vnogi v pápovoj bolnišnici: Santa Marta, dobili mesto.

Sveti oča med ranjenci. Sveti oča je pohodo ranjence potresa v bolnišnici svojoj, je njé tolážo i lübeznivo podario. Svetoga oča so na toj poti sprevájali: kardinala Gaspari i Merry de Val, pa Debisogni tajnik.

„Sora“ mesto je porušeno. Dozdaj v porušenoj Sori 450 mrtvecov najšli. Ranjence v barakke i šatore správajo. Réd vojaštvo gordrži.

Veliki kvári. Brzjav (telegram) so popravili, šteri naznánja, ka je cela krajina vničena i veliko škodo so trpele občine: Rierno, Celano, Arelli, Terchio, Colarmere i Pescina.

„Aquila“ je popolnoma porušena. Vnogo jih je spoklanih i vnože mrtvece so nej mogli ešte zpod razvalin odkopati.

Kral obiskao ponesrečene kraje. Kral je z svojim adjutanšom pohodo ponesrečene kraje i lüdstvo tolažo z svojim obiskom. Pozdráve je odklonio od sébe.

Teštament ednoga vojáka — križ za Cankovsko cerkev.

„Z Bogom ostáni moj rojstni dom“ — tak so pravili naši slovenski vojáki, kda so slovo jemáli od svojih lüblénih. I kda so to milo reč „z Bogom osta-

nite“, to najlepšo slovo vopovedali, te se njim je srce v morje žalosti potopilo, oči so njim pa potoke skúz polevale. Istina, vesélo so šli Bogi na čast branit domovino, ali to veselje je súzno bilo. To veselje je spodobno bilo k vesélji Jezušovom, z šterim je na križi strahovite bolečine i potrto, nezmerno žalost prenášao.

Na to Jezušovo žalost je mislo voják Bence Alojzi z Beznovec, kda je slovo jemao od svojih domáčich. Tá je stopo pred tužnoga očo svojega, na njih je vrgo svoj globoki, zahalen pogled i njim pravo: Oča lübleni, odhájam od vas v nevarnost smrtno, špomin ščém postaviti, šteri de naj ešte po smrli vküpveza: „kupite za našo cerkev en križ z mojih prihranjenih penez!“ — Voják je odišo, šrapnel ga je rano na osmih mestaj — ali vesélo je trpo svoje grozne bolečine, záto ka je vedno v pameti meo svoj križ, svojega križanoga Ježuša podobo, štero so po njegovom naročili oča dali napraviti, g, plebanoš so jo pa blagoslovili i na mesto položili. — Pa kak Hugo bo kinčo lepe cankovske cerkvi steno té spominski križ, bo glasno svedočo, ka je v srcach slovencov za časa boja prebivao právi düh domolübja i bogábojáznosti. — Darovnik ranjeni se lepo vráci i komaj čáka vúro, kda bo šo páli branit vero i domovino z pomočjom Križanoga.

Glási.

Novi plebanoš. Namesto Vugrinčič Boldižára, ki je na pokoj odiše, je v Črensovci za plebanoša dozdajšnji namestnik, Cáčič Jožef imenovan od ministra za bogočastje. Čestitamo njemi i njemi želemo sadenosno dühovno pastirštvu na toj velikoj fari. — Na vnoga leta!

„Starine železnih i salajskih Slovencov.“ Pod tem naslovom je najdeni pred ništerimi letami zgodovinski rokopis pri Gradi, v šterom je razprávlena zgodovina vogrskih slovencov. Pisao jo je brščas šteri gracki dühovnik, poprávao pa nikdašnji sinički plebanoš Košič.

Rokopis je zdaj na svetlo dan od „Zgodovinskoga Drúštva“ v Maribori i má v tiskovini 61 strani. Toplo pripočamo to zgodovino našim naročníkom. Dobi se pri Zgodovinskem Drúštvi v Maribori, Marburg Steierm.

Tožba vojakov z Kaniže i Soprona. Dekline nam pošilajo lepe pozdrave. Nam je nej zaté lepe pozdrave, nego za obdržanje krščanske vere, za štero se do naše zadnje kaple krvi ščemo vojskuvati. Kaj nas motite? Vzemite si bole číslo i knigo v roke i molite mesto pisanja pozdrávov za mir i za vojake, ka srečno pridejo domo v svojo rojstno

domovino, kde njim je zibelka tekla. Tak daleč se grasi tožba, šteria je vsikdár, posebno pa v tom žalostnom časi opravičena.

Ples — gizda. Na Horvackom je ples prepovedan v tom žalostnom časi, v Austriji tudi, celo v Beči; v Budapešti tudi se ne drži — v našem kráji tudi ne sme biti. Z Gornjega krája smo pa nikaj takšega zvedili, pa celo ka vu „voskih jankaj“ ga šejo nešterne gizdače plésati. — Steri stariš lübi Bogá i prešima skužé telikih potrtih src, ne bo té nesmilene posvetnosti dopusto svojim domačim i tudi ne bo nišče se gizdavo i plesao, kda jezeri ino jezeri okoli njega trpijo i mirajo, če má samo piknjico pobožnosti i poštenosti v svojoj duši.

Nesreča. Na Dolnjoj Bistrici se je vtopila Gábor Verona, vélki beteg imajoča ženska. Vrglo jojé, kda je z cerkvi šla domo i da niščenej bio pri njej, glava njoj je na polpod vodo prišla pa se vtopila.

Z konjom vréđ je spadno v Čerensovcih eden ulanec, kda se je po nikšem posli skoz véši jezdo. V galoppi je jašo, kda je pred njega stopila edna nora židovka „Mariška,“ šteria se že leta Hugo poteple po Črensovcih, čeravno ne sliši sem. Naj je ne počodi, je náglo zadržao konja, šteri je spadno i pod sébe dobo tudi svojega jezdeca. Nekaj sta se obá stukla, dobro zblatila ali vekša nesreča se njima je, hvala Bogi, ne pripetilá.

Tišinsko posojilno drúštvo lepo napreduje i močno cveté. Tá prosto lüdstvo pomágača nastáva nepozábnoga Jvanoczyja je v tistoj máloj fari v krátkom časi 8000 k. vloge dobila i da je penez nišče nej potrebüva, so v Budapešť odposlani. To kaže na dobrostánje lüdstva, kaj je pokojni rávno nameno doséči.

Kovačja čehska drúžba z Brezovice, Male i Velike Polane je letos ne držala goščenja, nego je na ranjence darovala 12 k., 48 fil. i na večno mešo 20 k., za pokojne kotrigi. To je zaistino popolen, po Srca Ježušova želi doprinešen dár v tom časi, šteri se ne more zadosta pohvaliti i preporáčati.

Nove bolnišnice v Čakovci. Vojaštvo v Čakovci barakk-bolnišnice dá delati na funduši ulanarske kasárne. Nájobprvim za 400 betežníkov je napravijo. Tak te v Čakovci 1350 ranjenov bodo oskrblávali.

Komi trebe težáka delavce, naj se zglási pri poledelskom ministri. Dobí zevzéte ruse i srbe, ali more njim za živež datí k zajtrki zafrigano župo, k obedi 100 gramov mesá i prikuho, večer pa samo prikuho. Krūha njim more datí vsakom kilo i 200 gramov na dén pa dvakrat na den tej brez ruma. Opojna pijača se njim ne sme dati. Čas dela je 12 vür z počitkom vréđ. Štrážarov hrano držáva plati.

Tišinska čehska drúžba je dobila 20 k. podpore od posojilnice domače i med kotrigami je tudi nabранo 13 k. na pozív v Novinah objavljeni i to vse

prekdáno sobočkomi g. ešpereši na Rdeči križ.

Socialdemokratne novine na Tišini. V Tišinsko faro je k novom leti dosta nevernih i nedomolubnih novin „Szabad szó“ bilo poslanih. Naj té čemérne gobe ne pokvarijo tamošnji dobri lüdih, je domaći plebanoš že dve nedeli ostro nastopo proti njim na predganici. Daj Bog, da bi njegove reči uspešne bilé.

Na táborske pošte št. 11, 39, 51 se kdaštěc brez zadržka smejo zavitki pošilati.

Törjansko senje, štero se navadno drži včetrtek čarnoga tjedna, bo letos na drugi den prestavljeno, na márc. 26.-ga, zato ka na čarnoga tjedna čtrtek svetek Marijinoga Oznanjuvanja spádne letos.

Dár sostarskoga ceha v Vélkoj Polani. Dnes tjeden smo objávili, ka je sobolški ceh nej držao goščenja i darūvao na ranjence i na večno mešo za pokojne kotrige. To je pomota. Šoštarski ceh je to včino i nej sabolski. Sabolski so meli goščenje, ali zato so na ranjence tudi darūvali 6 k. 20 f. Obema Bog plati! Popolnejše delo je pa te prvi zvrso, to je šoštarski, v tom časi. Srce Jezušovo naj njemi bo plačnik za njé.

Dár malopolanskoga sobolskoga ceha. Na ranjence je darūvao 12 k; na večno meso za pokojne kotrige ceha pa 20 k. zaistino lepo delo!

Slovo treh vojákov. „Pozdráv od nás slovencov, ki smo vzeli slovo od lübih starišov, bratov, sestér i dobrih poznancov. Lehko nas smrtna krugla zadene, i se ne bomo vidili več tū. O molite, ka se bomo na ovom sveti. — Trpeli bomo, ali radi, to je naša krščanska dužnost. Pa pokorimo se vsi. Grešili smo, jočimo za grehe pa tak te prosimo za zmágo i mir. To včinite za nás, drági naši, to včinimo mi tudi, vam obečamo. Bog nam pa naj bo milostiven. Vüpamo se v njem, ka nas ne ostávi.

Z Bogom bratovje, sestre Marijine držbe i čevci i teh Novin slovenske krajine. O molite, molite za nás, vas prosimo lepo. *Hári Alojzi, Črpnják Leopold, Berc Alojzi.* — (Bomo molili, drági vojáki zavás i vse ove naše tudi. Vrednik.)

Slovo naših regrutov. Kramar Jožef iz Srednje Bistrice, Petek Ivan z Ižakovec, Balažic Matjaš z Dokležovja i Osláj Jožef z Filovec so sledečo lepo slovo poslali vrédništvu Novin:

„Drági čevci Marijinoga lista i naših malih Novin! Pozdrávimo vas mi, vaši vojáki, iz Pozsony-ske doline, iz naše vojaške domovine, štero zdaj žapüstiti i dale v kraj od vás odpotüvati moremo. Slovo šémo od vas vzéti mi šteri smo komaj dvajseti let starci že povržemo svoj rojstni dom, svoje lübe starše i pajdajše. Oktobra 25.-ga smo šli prvič od vás. Veliki šereg nás lübečih nas je sprevodo. Veseli smo bili... matere naše so pa jokale i britke skuzé na naša srca polevale. Ali Bogi smo se v roke dali i vesélo se odpelali v Lendavo. Tam so nas čakale lepe hiže vlakove v

šterih so nam pa nej stolic pripravili, zato smo si pa mogli vsaki na svoj žalosten kufer dolsesti i tak smo se pelali v Kanižo v kasárne, v šterih so nas čakali naši častniki pa so nas, mláde fante, odpelali v Pozsony-ske kasárne.

Komaj so nas tū mujstre navčili, pa nas že pelajo na to žalostno bojno pole. Mi pa z veséljom idemo se vojskuvat za našo krščansko vero i za našo domovino.

Idemo i vas, drági naši, povržemo. Z Bogom vam vsem vrávino, vrlí slovenci, najbole pa našim starisom, ki té listek čitate i vas prosimo, da bi nas z svojov vrelov molitvov pomágali.

Bog pa naj tudi plača stojezerokrát na tom i ovom sveti tomu slovenskimi dühovníkmi, šterí májo veliko čest v Somboteli, šteri so naš očistili od grehov ino so nas okrepili z Kristušovim telom morebit kak z popotnicov proti večnoj domovini, šteri so tak milostioni bili, ka so nas v tistem krátkom časi, v šterom smo se mi v Somboteli mudiili, kak svojo dečico goriprijali, so nam lepi navuk držali, poleg šteroga ščemo ostati verni vojácke za krščansko vero i za našo domovino do slednje kaplice krvi.

Tak, drági slovenci, Bog naj bo z vami i znami! Srečno do se videnja.«

Više imenovaní dečki so hodili po kola i konje v Szombathely i tam odnet so nam to lepo slovo poslali, štero smo z drage vole objávili, zato ka sija iz te krátkih vrstic velika srčna jakost naše mladine.

Za kratek čas.

Pitanje i odgovori na vojaskom nabori v Kaniži.

Rekrút. Prosim slab sem bio pri zadnjem nabori.

Zdravnik. Od tistihmal ste se pa, kak vidim, lepo okrepili. Pripravni ste.

Rekrút. Želodec me vsikdár boli.

Zdravnik. Verjem vam, draga düša, i milite se mi. Vi se morete več gibati, če ščete se zvráčiti. Na bojišči pa je zato lepa prilika. Pripravni ste.

Rekrút. Nemiren sem zmérom.

Zdravnik. Ki na prostom zráki pod milim nebom spi, nemirovnost zgubi. Pripravni ste.

Rekrút. Z ednim okom slabo vidim.

Zdravnik. O vi z ednim okom bolete vidili, kak rusi z dvema. Pripravni ste.

Rekrút. Teško čujem.

Zdravnik. Nikaj ne dene. Mi smo pri vojákah navajeni glasno gučati. Pripravni ste.

Rekrút. Prosim, jaz na srci mam falingo.

Zdravnik. Opazuje srčno bitje tožča pa právi: Čestitam vašemi zdravník. Popolnoma vas je zvračo. Pripravni ste.

Rekrút. Planta od mere proti zdravník i právi: leva noga mi je kračiša.

Zdravnik. Opazivši, ka se samo djali, njemi právi: To nikaj ne škodi, prava noga je teliko dugša. Pripravni ste.

Rekrút. Eno štirideset betegov

naprej nosi, v šterih trpi i za volo šterih misli, da je neprípraven za vojaški stan.

Zdravnik. Vi prav máte. Jáko ste betežni, zato pa dobrota bo za vas smrt. Pripravni ste.

Pošta.

Vč. Al. Nast. Gradec. 6 K. sem dobo, ali ne vem na koj so poslani? **Mar. Jan. Bakovci.** Če so tisti starišje ne namenili za siné pláčati, zakaj so novin ne vcaši gorpovedali? Zakaj so je te čiteli dozdaj brezplačno? Naj si ne mislico, ka je to brezgrešno delo i naj si ne mislico, ka ne bi mi je dužni bili povrnoti Dužni so mi je. — Vam pa srčna hvala na vašem trudu, vi nikaj noj ste dužni. **Derv. Mih. Bodonci.** V krátkom ga dobite po pošti, če ste ga ešče nej, novine pa vsele pri Sakoviči. To je lepo i hválevredno ka se tak skrbite za svojo držino. **Štev. Jož. Vančavés.** Z Horvatovim e dobite. Pozdrav vsem. **Vuč. Štef. Krašči.**

To sta si z ženov bár dobro zmisli, ka sta 5 k. na samostan odločila. Bog vama lepo plati. Da bi bar vsakomimi slovenskom zákonkomi pári takša dobra misel prišla včasi na pamet! **Pint. Štef. Večeslavci.** Prve liste ešče tam dobite, druge pa na svoj naslov. Povejte zato cehmeštri, ka štiri menje dobijo ov mesec. Lepa hvala na naročnikovom pozdrávi. To me veseli, ka se radujete spisi v maternom jeziku. **Kor. Jür. Ritkarovci.** Dobo sem vse v roke. Za prvi petek ste že zamudili mešo v januári, zato februára dve pospoloma bodeta. Čeden i dober človek rad ma dobro čitenjé. Prav je tak. **Marija Klemar. Ropoči.** Če mate liste, vsaka plača 2 K. na leto za novine. Konči 50 fil. more vsaka zdaj včasi dolplačati. **Magyar J. Haselbach.** Dobo sem 4 kor. Z toga 80 fil. stári dug od Novin Pozvék Jožefa 1 K 20 fil. pa ostane na Marijine liste za njega na letošnje leto, 2 K. pa na vaše liste i Novine. Bog plati. **F. K. Grad.** Pisao sem po oblast. V krátkom jo dobite, če neste jo že. Zdravo. **Vogrl. L. Cankova.** Pismo vaše je ravno en tjeden hodilo. Lehko je kam v boj zavdarilo, pa so je rusi zvezeli? — Hvala na novici. Drugoč pálí kaj, pa te bo od vas tudi kaj. Novi naročniki dobijo liste i pridáni snopič brezpláčno, kak stári. Té dnéve je dobite do rok. **Den. I. Prelog.** Dobo sem peneze. Hvala. **D. M. D. Sl.** Naj se gizdavijo norci. Čeden človek se njim smejé, moli za njé, naše pa pazi. To delaj! **Horv. Ant. Šrdiče.** Vse sem vam dao znova poslati, ali na polleta je 1 K. 50 f. od ednoga, ár nemate Marijinoga lista. **Luthar St. Vučagomila.** Dobo sem 3 K. i od Krista 1 K 50 f. Hvala. Novine pošilam. **Št. Serec Lousville.** Pošlem vam list i novine na dáni naslov. Anton je v boji, bio je že domá, pa nazájodišo, kda je ozdravo. Veseli me, ka na prazne, guče nikaj ne date i dühovníke zagovárjate Jezuš vam bo plačnik za to. **Rev. M. I. Golob. Bridgeport.** Tistoga naslov mi dajte, ki má na posojili od Marijinoga lista 363 K., rad bi njemi pisao, či bi mi že lehko kaj nazajplatio. Če je živ, da se nikaj ne glási domá. Če kaj znáte, kde bi bio, prosim, naznanite. Pri g. M. kak ste pisali, má knige na odajo; morebit tam odnet bi dobo té dug. V toj zadevi sem v Novinah oproso že g. M. tudi, prosim obáše ednok. Nov. 29.-ga sem to proso v Novinah. Srčen pozdráv.

Nepodpisana pisma se ne preglednejo i ne dobijo zato tudi odgovora.